

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL Ū LI.

Nr. 47.

Braşov, Mercuri, 2 (4) Martie

1888.

Allanţele.

I.

Julian Klatzko în renumitul său opă „*Doi cancelar*” (Gorciakoff și Bismarck) ne arată lămurită, că Franca în anul 1866 a susţinut pe Prusia în planurile sale, se atace pe Austria, în speranţa că după rezultatul războiului ea va face alianţă cu Prusia crescută în vedă şi puteri, pentru acţiuni mai importante, era Bismarck cu pertractări diplomatice consecutive dă asigurării lui Benedetti (ambasadorul Franciei) că se va învoi ca Franca să cuprindă Belgia (stat neutral) ba că-i va permite să poată cuprinde unele părţi din provinciile nemţesci Pfalza şi Hessen. Cu aceste promisiuni Bismarck şi-a câştigat pe Franca.

Nefericita revoluţiune a Polonilor din anul 1863 protegiată de Anglia şi Franca şi urmărită cu simpatii de Austria a pusă basa legăturii intime şi a apărării reciproce între Rusia şi Prusia.

Deci Prusia înainte de a începe campania în contra Austriei, era deja asigurată de bunele servicii neutrale ale Franciei şi Rusiei.

După ce au premersă aceste urmări resbelului pruso-austriac în 1866, care abia a durat 3 săptămâni şi s'a finit cu înfrângerea Austriei la Sadova, când „generalul Klapka puse piciorul cu honveţii săi pe pământul unguresc.

După această bătălie Napoleon basat pe negocierile lui Benedetti cu Bismarck, a manifestat urbi et orbi că *o putere irresistibleă inboldesce pe naţiunile mari, ca prin contopirea staturilor mici să se prefacă în staturi mari*, şi că acesta acţiune este inspirată de-o prevedere providenţială. — Franca făcea preparative pentru ocuparea (şi anexarea) Belgiei, — era Bismarck totu făţerea pe amicală, până la 26 August 1866, când fū legată între Rusia şi Austria pacea dela Praga, şi când deodată staturile germane meridionale au recunoscut federaţiunea nordică, respective creşterea şi egemonia Prusiei. Bismarck atunci simţindu-se destul de tare ca să poată desconsidera ba chiar provoca pe Franca, deja în 29 August a întâmpinat pe Benedetti cu următoarele cuvinte: „Ei bine! se poate ca Napoleon să voiescă a se folosi de partractările noastre pentru ca să înstrăineze pe Anglia de noi (de Prusi)?” Prin aceste cuvinte s'a rupt legătura amicală şi Benedetti rămase ca trăsniţ; era de aci înainte urmă înstrăinarea potenţată până la erumperea resbelului franco-prus din 1870.

Bismarck a sciut bine că Rusia ca aliat natural al Prusiei şi în acest resbel va fi amic neutral, era despre Austria a sciut că inima i este secată şi din 1859 cu pierderea Lombardiei, şi din 1866 când a perdat Veneţia şi a fost scosă din federaţiunea germană şi că prin urmare cu anevoiă ar pute păşi contra Prusiei,

decī a fost asigurată că Franca va fi singură în acel război; a şi păţit-o Franca, căci urmările acelui război şi acuma sunt urtătoare pentru Francesi.

Din acestea este evident că Bismarck pe acela, cu care înainte de 4 ani făcea planuri secrete pentru nimicirea altora, după 4 ani însuşi l'a umilit, ba chiar l'a nimicit; este evident ce valoare are amicitia diplomatică şi putem conchide chiar alianţele.

Dér se mai ilustrăm cestiunea.

După ce murise Napoleon al III (9 Ianuarie 1873) şi după ce Francesii plătiseră ultimul miliard Prusacilor, şi aceştia işi retraseră armata din Vogesi, pământul Franciei deveni liber, era Wilhelm (deja împăratul Germanilor) cu nimbul gloriei pe frunte în primăverea celui an merse la Petersburg să-şi depună tributul recunoştinţei în persoană, pentru neutralitatea amicală ce a păstrat-o Rusia cu ocasiunea ambeleor mari războie din 1866 şi 1870—71.

Familia şi curtea Ţarului erau ameteite de măreţele şi pompoşele sêrbători, cari durară 14 zile consecutive. Numele lui Moltke şi Roon fuseseră înscrise cu litere de aur în păreţii de marmoră ai Kremlului din Moscova, era Bismarck încântat şi pătuns de grandioasă primire a depus publică mărturisire, şi *că el nu poate cutreace prin gândul vreodată ca Prusia cândva să fīă inamică Rusiei*.

Rusia fiindu convinsă, că cea mai mare putere militară a Europei, Prusia, deja îi este deobligată, şi sciindu că Franca e sdobită, a început negocierile cu Austria pentru campania în contra Turciei. Bismarck ni-a descoperit, că arangiamentul s'a întâmpat, în puterea căruia Austria era autorisată să cuprindă Bosnia şi Erţegovina.

În astfel de situaţiune favorabilă, pe Rusia nu o durea capul de celelalte puteri europene, şi patru ani după visita lui Wilhelm, adecă în 1877 şi începă acţiunea contra Turciei, adunând mari forţe militare în Basarabia.

Ţinera Români, abia logodită de 11 ani cu principele Carol, încă de mai nainte prevăduse pericolul care ameninţa teritoriul său, seu cu trecerea forţată, seu cu ocupaţiunea din partea formidabilei puteri a Rusiei, care în îngâmfarea sa nici că avea voiă să negocieze cu o ţărişoră neconsolidată, şi care abia era câtă a 20 parte din marele seu imperiu.

Scim că România a bătut pe la uşile tuturor puterilor mari, cerendū declararea şi recunoşterea neutralităţii sale, dér față cu Rusia, Prusia şi Austria unite cine să fi luat responsabilitatea neutralităţii, Franca sdobită, Italia abia închiegată, seu Anglia preocupată? Puterile Europei au răspuns micii Români: *Nu vă putem ajuta, faceţi cum vă va lumina mintea şi Dumnezeu!*

Prin urmare ce putea să facă România?

Aceea ce face cel slab: s'a aliat cu cel tare.

Şi pe atunci fariseismul politicei militante, ce răsuna prin diarele maghiare, că România care se gâzează înaintea lumei ca liberală, constituţională, se aliază cu absolutismul nordului, cu panslavismul etc. ca să sdrobescă pe bietul Turc, unicul element în Orient menit a forma putere de stat! Şi aceste se strigau în lumea mare atunci, când cu monarhia dimpreună şi elementul unguresc era deja angajat să rumpă o bună bucată din corpul cumeştrului său, al Turcului.

Trecuseră 270 de ani dela mărtea lui Mihaiu Vităzului, când România a figurat pe scena politice europene, şi lumea mai că uitase valoarea ei militară... de atunci primădată a dat semn de viaţă politică independentă în anul 1877, când făcū stipulaţiunile sale cu colosul rusesc, săci suzeranitatea Porţii prin acest act deveni nimicită. Rusia puternică nu voia să scie de alianţă, de ajutor, ci numai de o zonă teritorială, prin care să aibă ostirile sale trecere liberă. Deita Bellona a suris însă micii Români, i-a întins braţul şi a ridicat-o la acelaşi nivel de acţiune cu Rusia. Cu sângele fiilor săi, versat pe câmpul de război, ea şi-a câştigat independenţa şi Regatul.

Epistolă deschisă.

Reverendissimului domn Vasiliu Damianu preşedinte al clubului naţional din cercul electoral al Zarandului.

(Urmare şi fine.)

Dér astăzi este timpul suprem spre a ne cunoşce pe noi înşi-ne, a ne cunoşce unul pe altul şi a ne cunoşce grava situaţiune şi timpul în care trăim, să nu ne preţuim pe noi mai mult şi să nu despreţuim pe nimenea, să dăm uitării trecutul, să ne iertăm unul altuia, şi după exemplul străbunilor noştri, să ne unim în suflet şi simţiri, ca după munca şi sudorile dîlnice, timpul de pausă, unul cu altul, prin conveniri şi conversări să ni-l facem mai plăcut, folosindu-l pentru scopuri bune şi folositoare, să ne consolidăm şi încurajăm unul pe altul, să putem da uitării necazurile dîlnice, să ne improspetăm puterile pentru continuarea muncii, care singură ne asigură existenţa vieţii şi ne îndreptătesce a fi popor demn de numele cel purtăm, şi decă sunt între noi omeni păcătoşi, nu ne este iertat a-i isola, nici a-i insulta, seu prostitu, ci avem datorinţa a ne apropia de ei, a-i convinge despre greşelile lor şi adevărul cauzei, a-i întări în credinţa adevărată, deore-ce împrejurările cer impetative a ne coaduna toate puterile şi cât mai multe pentru conservarea şi prosperarea neamului nostru românesc.

Să ne călcăm dér ambiţiunea personală şi susceptibilitatea, să privim toate împrejurările cu sânge rece, așa după cum sunt, şi de sine va urma stima şi iubirea reciprocă, cari sunt

elemente esențiale pentru consolidarea unui popor, care ține cont a fi considerat în totalitate ca națiune seu naționalitate pe scena vieții omenesci și sociali; pentru că cu cât ne vom desbina mai mult unul de altul și cu cât vom lăsa a se încuibă între noi neînțelegerile patima și desprețuirea, cu atât vom rămâne mai departe de destinațiunea noastră națională, căci un popor se poate califica după energia, munca și caracterul ce-l poate dezvolta în timpuri grele și lupta de existență prin întrunirea tuturor puterilor morali, spiritali și materiali în contact cu inspirațiunile sociale, produse de însăși natura.

Avem noi însă și instituțiunile noastre de credință și cultură: sunt biserica și școla, cari produc și ne asigură moravuri bune și caractere firme, și sub al cărora scuti avem să ne creștem și educăm pruncii noștri, generațiunea cea nouă. Istoria neamului nostru ne dovedește în destul, că în timpurile cele mai grele, când ne era amenințată existența și limba națională, biserica ni-a fost scutul și unicul rădăm de scăpare. Câte încercări s-au făcut în trecut pentru a ne despoia de credința noastră sufletescă și națională și totdeauna biserica a fost, care ni-a întins puterea de a rezista, și decă adă vorbim și scriem în limba noastră națională, decă nu de tot, dér în cea mai mare parte, bisericei noastre avem a-i mulțami. Er prelații noștri erau totdeauna inspiratorii poporului și adevăratei credințe; din cari cauze de multe ori erau maltratați sub demnitătea de om; dér pentru aceea nu încetau a fi totdeauna adevărați apostoli ai credinței și anteluptători în lupta pentru existența națională; căci aveau inspirațiunea dela popor și credincioși, cari îi stimau, iubeau și adorați, și decă prelații și sântii noștri părinți de adă nu stau într totă la nivelul antecesorilor lor, este a se atribui de o parte gravei situațiuni, er în cea mai mare parte noue înși-ne, și în deosebire direcțiunii noastre celei mai noue, de despițiere, suspiciunare cu fapte neadeverate și colportare prin toate mofurile dîrăstice, atribuindu-le toate relele fără motiv și denegându-le și chiar meritele și faptele prestate pe terenul nostru bisericesc și național, uitându-ne chiar și de respectul ce-l datorim unui cap bisericesc. Astfel purcedând noi, să nu ne mirăm, că prelații noștri sunt disgustați și retrași.

Să ne cunoștem dér păcatele, să ne unim puterile sub vechea umbră a sănții noastre biserice, cu fapte și exemple bune să ne învățăm și dedăm poporul a respecta și stima biserica și instituțiunile, precum și pe capii ei; a-și stima și iubi persoanele bisericesci, căci între împrejurările de adă, ca și în trecut, preotul este și are să fīă încă mult timp adevăratul învățător și medic al poporului, a cărui grea chemare este a susține în popor credința curată, iubirea de patriă și națiune, a-l consola și suta în timpuri de necazuri și lipsă, precum și a-i conserva limba și naționalitatea sa.

Dér cu exemple bune să îndemnăm pe preoții și poporul nostru a respecta, stima și iubi pe prelații noștri, căci de o parte numai așa vom pute susține credința adevărată, ca o petă fundamentală ca un trunchiu al conti-

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
5 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colector.
Abonamentul pentru Braşov:
la administrațiune, piaţamare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu duse în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. seu
15 ban.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

nuității, conservării și dezvoltării noastre naționale; ér de altă parte prin purtarea noastră cuvinčiosă ne arătăm demni, ca prelații noștri să se espună cu entusiasmu pentru noi și cauza noastră națională, avéndu dreptu îndemnu încrederea noastră; și ori-ce lovitură séu expectorațiune contra prelaților și preoților noștri strică mai multă causei, decâtu potú ajuta ori câte bance de creditú séu alte instituțiuni de această natură. Pentru aceea inteligința noastră are să fiă multă circumspectă, atâtú în purtare și manieré, câtú și în espresiuni, față de persoanele noastre bisericescé. Nu începe îndoială, că fețele noastre bisericescé încă suntú ómeni și cu atari supuși pécatorilor, dér pozițiunea ce o ocupă în biserică noastră pretinde deosebită stimă și considerațiune; și decâtu greșesce óre-care, să ne nisumú a ne apropia de ea prin purtare cuvinčiosă a-í căștiğa încrederea și a-í spune pécatele fără a face publicitate din ele. Astfelú făcéndu, vomú ájunge a avé fețe bisericescé bune, îndestrate cu iubirea, stima și mângăerea poporului, cu îndemnu curatú de a se lupta pentru biserică, poporul lorú și cauza noastră națională; vomú ájunge să avemú unú poporú bunú, crescutú și susținutú în credința adevérată într'unú Dumneđu, iubirea de patriă și națiune.

Deși terenul de activitate politică ne este cu totulú închisú, prin urmare și șcòla de a ne desvolta politicesce, dér avemú unú factorú de mare importanță pentru luminarea și dezvoltarea noastră în tóte ramurele vieții sociale, și această este Diaristica.

Diaristica, precum în viața statelorú, așa și în viața unui poporú este o mare putere, póte produce multă lumină și multú bine, dér póte face și multú réu; depinde totulú dela înțelepciunea, caracterulú și valoarea ómenilorú, carú o conducú. Pentrucă deși diaristica nu are misiunea de inițiere și de conducere, dér are menirea a desvolta programa și a asigura terenulú pentru ideile sănétose și bune, a scruta și a lumina publiculú despre tóte afacerile noastre din viața politică, socială, culturală și economică, a combate réulú, a îmbrățișa și a propaga întreprinderile bune și folositoare, a pune publiculú în curentulú tuturorú mișcărilorú și faselorú din jurulú nostru și preste totulú a nisui a fi totdeuna în consonanță cu opiniunea publică a acelu poporú, ale cărei idei le represintă.

Astfelu purcedéndu, diaristica póte produce multú bine și folosú. Din contră, alunecándu pe terenulú personalitățilorú și a pasiunilorú, uitându-și de cauza cea sănță pentru care are menire, prin iritațiunea spiritelorú producéndu dis-

cordii, neînțelegeri și desbinări, între frați, amici și bărbați chiámați a și uní puterile pentru cauza comună: póte face multú réu.

Sé sperámú, că diaristica noastră prin gravitatea timpului se va ridica la înălțimea misiunei sale și prin combaterea certelorú între frații de unú sänge. prin îmbrățișarea și părtinirea bunei înțelegeri și concordiei, ne va suplini lacuna terenului politicú în viața de statú, de care astăđi suntemú lipsiți, ne va lumina și ne va ține în curentulú afacerilorú publice sociale, ca ori și când și ori și unde vomú fi chiámați cu votulú nostru, să nu fimú neorientați.

Acésta e credința mea, aceste suntú ideile, carú așú dori eu să le avemú totdeuna înainte ochilorú pe ori care terenú, care ne stă încă liberú, în folosulú și binele, continuitatea, conservarea și dezvoltarea neamului nostru românescú.

Strámutându-mí locuința din cerculú Baiei de Crișú, am fostú silitú să părăsescú acelu ținutú și acelu poporú bravú și bunú, cu care în réstimpú de 8 ani de țile eram atâtú de legatú, încátu numai adevérați frați ne consideramú unulú pe altulú, și deodatá cu acésta am fostú silitú să desfăcú tóte acelea legături confidențiali și gentile, carú ne întâreau puterile în lupta de resistență și carú pururea imí vorú servi de fală și dulce suvenire, să părăsescú pe toți acei frați și amici, cu carú în timpú de 8 ani de țile eram naturalminte angajați în lupta națională și carú fără ambițiune séu altú interesú mí-au datú sprijinulú lorú bărbătescú; căci erau cu toții în consciința causei și în adevérata convingere, că lupta noastră este comună, lupta pentru drepturile, existența și demnitatea noastră națională.

Te rogú primesce tu și spune iubitorilorú mei frați, poporú și inteligință, mulțamitele ce le póte da o inimă condusă și inspirată de sinceritatea și exclusivú de binele și fericirea poporului nostru românescú, de demnitatea națională, de binele și fericirea patriei comune. Impártășesce-le, te rogú, îmbrățișările mele frățescé și spune-le, că rezultatulú luptei electorale din anulú trecutú sé nu-i disgusteze, ci sé le întărăscă bărbăția, puterea și rezoluțiunea, ca pe baza legală totulú cu atata bărbăția și abnegațiune să întâmpine ori ce luptă pentru binele patriei și a causei noastre naționale.

Și eu din depártare, între împrejurarile de ađi, retrasú în viața privată și familiară, cu inima și cugetele mele tot-

déuna între voi fiindú, cu mándria voiu urmări ori ce mișcare a voastră.

Vé lasú cu Dumneđu alú vostru iubitorú
Petru Truța.

SCIRILE ȚILEI.

Procesulú de pressă alú „Gazetei.“ — Asérá, în 12 l. c., directorulú și redactorulú fıoiei noastre au plecatú la gară spre a merge la Clușiu, unde erau citați înainte juriului, pe țiuva de 14 l. c. Înainte de plecare însă aflară din partea șefului gării, că după o telegramă, ce-o primise acesta înainte cu-o jumétate de órá, comunicațiunea pe calea ferată este cu totulú întreruptă între Căpușú și Michesasa, din causă eă au esítu apele Těrnavei și au ruptú terasamentulú în distanță mare. Totodatá li se spuse, că nu e speranță de-a se restabili comunicațiunea nici în doué țile. În urma acésta au cerutú prin telegrafú dela tribunalulú din Clușiu amánarea procesului. Astăđi la améđi a primitú D. Dr. A. Mureșianu dela Clușiu răspunsulú telegraficú, că tribunalulú a decísit amánarea procesului, pentru care se va pune unú nou terminú de înfățisare mai târziu.

Dela d-lú șeftú alú gării Brașovului amú primitú cu data de 1 (13) Martie următórea încunosciințare pentru informarea călătorilorú: „Am onóre a vé aduce la cunosciință că în 12 Martie n. c. după améđi apa Těrnavei maré a dérmatú și a spălatú terasamentulú drumului de ferú între Căpușú și Michesasa. În urma inundărei Těrnavei pe acésta liniă s'a întreruptú de totulú comunicațiunea pe timpú nedeterminatú și trenurile de persoane nu potú comunica nici prin trecerea dintr'unú trenú într'altulú.“

Institutulú românescú de creditú și economii „*Ardeleana*“ din Orăștia a ficsatú în adunarea sa generală dela 26 Februarie n. dividendă cu 5%; a votatú pentru scopuri filantropice și culturale 379 fl. 89 cr., anume: pentru fondulú copiilorú séraci din Orăștia 99 fl. 89 cr., pentru fondulú protopresbiteralú gr. or. din Orăștia 50 fl., pentru fondulú protopresbiteralú gr. cat. 50 fl., pentru corulú mixtú 50 fl., pentru casină 50 fl., pentru șcòla din Cigmău 20 fl., pentru cea din Balomirú 90 fl., pentru cea din Orăștióra de susú 20 fl. și pentru cea din Sebeșelú 20 fl. Marca de presentă s'a fixatú pentru membrii interni cu 1 fl., pentru cei esterni cu 2 fl.

Camera advocățială din Alba-Iulia face cunoscutú, că avocatulú Alexiu Olariu din Deva e numítú curatorú alú

cancelarului avocatului Ladislau Vita care a murítú.

Noulú împératú germunú, precum spune o telegramă din Roma, nu póte vorbi. Impératesa se deprinde a'í înțelege vorbele din mișcările buzelorú, ea ce vrea adevă împératulú să dicită, și vorbesce ea în loculú lui.

Correspondența „Gazetei Transilvaniei.“
Zěrnescú, 24 Faurú v. 1888.

Au trecutú deja noué ani decâtu femeile române din Zěrnescú și jurú au formatú o reuniune cu scopú de-a ajuta copilele orfane și sérace. Multú din ce ce ținú contú de progresulú reuniunilorú vorú fi așteptatú a afla și despre starea presentă a acestei reuniuni. Spre a satisface dorinței acestora și pentru de a-și implini chiar reuniunea datoricá sa, imí iau voia, în numele comitetului reuniunii, a face unú micú raportú despre starea reuniunii.

Reuniunea femeilorú române din Zěrnescú și jurú s'a înființatú în anulú 1879 punéndu-și basa în adunarea ei din 11 Octomvre a acelu anú, și s'a constituitú pe base legale, — avéndu statutele sancțiunate de Inalțulú Ministeriu, în ședința din 27 Decemvre 1881.

În intervalulú de noué ani progresulú ce l'a făcutú reuniunea — luándu-se în considerare împrejurările locale — în genere se póte susținé, că a fostú destulú de mulțamitorú, încátu nici nu sé putea aștepta mai multú.

Décá totuși a perdutú ceva neașteptatú aceea este repășirea din reuniune a mai multorú membre din comunele din jurú, care au figurat ca membre în primii doi ani ai reuniunii estinđendu-se astfelu reionulú reuniunii numai asupra comunelorú Zěrnescú și Tohanulú vechiu.

Cu tóte acestea reuniunea în fondú n'a perdutú nimicú, căci observándu această membrele rămase și-au îndoiitú zelulú și interesulú ce l'au avutú întrú progresarea reuniunii. Resultatulú le laudă, căci din raportulú comitetului presentatú reuniunii cu finea anulú 1887, se póte vedé unú progresú îmbucurătorú în tóte direcțiunile.

Astfelu se vede, că averea reuniunii s'a suitú la suma destulú de mare de 1438 fl. 69 cr., care în comparațiune cu suma anulú 1886, ne aratá unú venitú anualú de 209 fl. 95 cr.

Acésta avere s'a formatú din taxele membrorú, din venitulú balurilorú, din a intereselorú după capitalele elocate și din ajutoarele obveniente. Se vede mai departe, că reuniunea, consciă de îndă-

FOILETONULÚ „GAZ. TRANS.“

Lipitura casei.

Unú săteanú, fiindú de n'avea după ce bea apa, își luá toporulú pe mână odată și plecă la orașú, ca să vadă de n'o putea găsi ceva de lucru, la tăiatul lemnelorú ori la alteceva.

Trecéndu pe lângă unú eleșteu vedú o mulțime de rațe sélbatice. Elú se scia bunú aruncătorú. Voi dér sé cerce nu care cumva ar putea sé lovescă vró rață, ca să aibă în acea ție ce mânca, și sfir! aruncá cu toporulú în ele. Rațele, filú! filú! filú! Sburară în stoltú și se duseră. Nu lovise nici una. Toporulú căđu la fundú.

Ce sé facă el? Acum era și fără rață și fără toporú. Se desbracă și se duse sé-și caute toporulú, puindu-și hainele pe malú.

Pe când se ducea cu ochii țintá la loculú unde credea elú că îi căđuse toporulú, trece unú omú pe acolo, îi ia hainele frumușelú, fără ca să simtá stăpánulú lorú, și p'ací ție drumulú.

Esíndu elú din eleșteu, ia hainele de unde nu e. Ba caută în susú, ba în josú, hainele nu suntú. Acum rămase și fără toporú, căci nu'lú putuse găsi, și fără rață, și fără haine.

Ce sé facă?

Puse în gândú să rămăe p'acolo prin pălăciuga de pe lângă malú, séu prin crânguri până séra. Și așa făcú.

Cum se ínserá plecă cam pitișú, așa despoiatú, cătră satulú celú mai deaprópe, ca să vedă nu s'o puté aciu pe la vr'unú bordeiu, ori sé-și găsescă vre-unú căpătaiú? Și ajungéndu, stăte demarginea satului.

După ce se culcará toți sătenii și stinsérá luminările, — ce sé dicit? ca la țérá, unde se culcă ómenii odată cu gáinile, — elú piș! piș! prin satú, ca o stafιά; se uita când la o casă, când la alta, și la nici una nu-i prindea ochiul ca sé se abatá. Când vedú o lumină la o curte, departe d'aci câtú ai arunca cu o sburătură. Dreptú acolo se duse sé vadă nu e vr'un rostú.

Și totú pe lângă garduri, ca miadă-nopte, ca sé nu-lú simtá nici cáinii, aide, aide, până ájunse. Când colo ce sé-i vadă ochii? Gazda, o femeie tinericá și nu tocmai de lepădatú, făcuse foculú pe vatră afară, dinaintea casei, — cum e la țérá, — încăldise țestulú și băgase o plăcintă sé se coacá; érá la jăratecul, ce-lú trăsese pe vatră, frigea o frigare de pui. Ușa casei era deschisă; cănele legatú.

Vedéndu despuiatulú tóte astea, elú bánui ceva, — și de unde sé nu fiă așa, — întrá pe furisú în casă și se ascunse sub patú.

Ce era. Adevă d-vóstrá nu bánuiți nimicú? Vorbă sé fiă. Écă bărbatulú muierii se duse d'acasá cu vorbă că vine a douăđi. Muerea făcuse pregătirile ce arátaiú, așteptándu sé-i vie ibovniculú, — că se iubea cu logofétulú satului. — Asta era, și nimicú mai multú.

Logofétulú, cáruia îi trimisese vorbă că bărbatulú nu e acasă, se gáti cu hainele ce avea mai bune și nu întârđia a veni. Ei începurá sé se sbezugiascá până sé pue masa. Și totú jucându-se prin ogradă, étá că aude venindú bărbatulú.

E, ce sé facă? Ea se sperie nu se speria, dér elú sciu că s'a speriatú grozavú. Ea dá din colțú în colțú, cum sé facă și unde sé ascundá pe Logofétulú satului. Și fiindcă bărbatulú îi apucase dela pórtá, n'avú încátrá, ci îi șopti sé se ascundá sub patú, elú o ascultá și făcú așa, nevěđutú fiindú din pricina întunericii noptii.

Intrándu sub patú, dádu peste despuiatú.

— Da tu, mé?

— Écă-mé și eu.

Cum s'or fi deslușitú ei acolo nu

vé potú spune, decâtú sciu atâtú, că logofétului îi intrase rața în traistă, când auđi pe bărbatú că dice:

— Da ce suntú astea nevastă? Pare că avemú musafirú.

— Dérá tu nu escí musafirulú meu, îi duse ea, luándu-lú de după gátú și sárutându-lú. Écă mí-a spusú alde neica ésta, trecéndu pe aici, că ț-ai sfěrșitú treaba la tégú, mai curéndu de câtú socoteai, și că te întorci chiar astá sérá. Auđindú așa, m'am apucatú și eu de am făcutú colo ce vedí, ca sé te uimescú când vei veni.

— Da posnașe ai mai fostú.

Minciuna fú lesne cărpitá.

Bărbatulú cređú, și se puse la masă. Aci s'a adevéritú cuvéntulú: nu e pentru cine se gătesce, ci pentru cine se nimeresce.

Despuiatulú de sub patú duse Logofétului: Lasă-mé sé stau eu mai în față; o sé-mí dea o bătăe și scapú. Tu în dărdora bătăii, te strecorí și scapi și tu cu față curatá. Logofétulú cređú și se dete în fundulú sub patului.

Bărbatulú, puindu-se cu femeia lui la masă, acésta își alese locú la marginea patului. Bărbatulú, după ce béu din sticla cu rachiu, ce béu, începú sé mánănce. Femeea luá sticla cu rachiu și

toririle ei, precum în anii trecuți, așa și în anul acesta, a ajutat pe copilele orfane și sărace cu vestimente, în ziua de Botezul Domnului au fost ajutate cu vestimente 36 de copile din Zărnești și alte 12 copile din Tohanul vechiu.

În fine se vede, că numărul membrilor de 37 s'a mărit prin înscrierea de membre noue în persoanele Dómnelor: Maria L. Nastasi din Brașov, Elena I. Meșianu din Zărnești, și Aurelia I. Hamzea din Rășnov ca membre ordinare și Dómna M. Copony din Brașov ca membră onorară.

Cumcă reuniunea se află în această stare multămitore, în mare parte este a se mulțami mult stimatului D-n. Nicolau Garoiu, avocat în Zărnești, carele cu un interes deosebit a întrebuintat toate mijlocele posibile pentru progresarea reuniunii în toate direcțiunile, și sub auspiciile căruia Pré St. D-na președintă Maria Garoiu a condus și conduce reuniunea cu zelul și interesul cunoscut, despre ceea ce reuniunea de repetite ori a luat act și și-a exprimat via mulțămire în adunările ei.

Dee Dumneșeu ca reuniunea să fie condusă și de aici înainte de același spirit de progres și atunci sigur își va ajunge scopul principal, pentru care s'a înființat.

În legătură cu acestea fi-am permis și a raporta, că reuniunea — conform invitațiunii publicate — și-a ținut balul în séra de 7 (19) Februarie a. c. Resultatul balului, ca totdeuna a fost destul de mulțamitor din toate punctele de vedere.

Balul fu cercetat foarte bine, atât de publicul din loc, cât și din jur, ba chiar și din Brașov și Români a Humorul încă nu a lipsit ceea ce se poate conchide din împrejurarea, că întreținutul publicului s'a depărtat din sala balului numite dimineta la 6 ore.

Din punct de vedere material, balul încă a reușit bine rezultând un venit curat de 41 fl. 95 cr. Suprasolviri au intrat dela:

P. t. Domnii: Nicolau Garoiu adv. 4 fl., Alesandru Belle, protopretore 3 fl., Alesandru Grosu, proprietari 9 fl. Martin Copony 9 fl., Dr. Iancu Meșianu 2 fl., Nicolau Penciu jud. reg. 1 fl., Ștefan Necșa pretore 1 fl., Ioan Gogonea comptabil 1 fl., Ioan Dan, paroch 1 fl., Schuh mașinist 1 fl., Ioan Gârniță 50 cr.

Oferte afară de balu au încersu dela

P. t. Domnii: Traian Meșianu, protopop 3 fl., d. Nicolau Străvoiu, adv. 1 fl., Lazăr Nastasi, profesor 1 fl., Iuliu Orlovsky forrestr. 1 fl.

Pentru binevoitoarele oferte se pri-

mescă și pe această cale toți generoși oferenti cele mai căldurose mulțamite.

I. Străvoiu,
notarul reuniunii.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. al. „Gaz. Trans.”)

Berlin, 13 Martie. „Reichsanzeiger“ publică o manifestatiune a împăratului Friederic de următorul cuprins: „Sigur și basată pe puterea propriă, ocupă Germania o poziție respectată în concertul poporilor; ea doare numai a se bucura în mod pacinic de dezvoltarea câștigată. Acesta avem o mulțamie în prima linie răposatului împărat Wilhelm. Pătruns fiind de înalta mea misiune, eu îmi voi da toate silințele, să continuu lucrarea începută în modul în care s'a inaugurat, să fac din Germania un paladiu al păcii și în consonanță cu aliații să îngrijesc de bunăstarea Germaniei“.

Împăratul s'a aflat peste nopte foarte bine.

DIVERSE.

Din experiențele unui comisariu de esamene. — La esamenul anual, ce se ținea la o școlă populară, făcea un învățator analiză gramaticală. Baiatul cetă un capitol despre pisică. „Pisica este un animal“, cetă copilul, er învățatorul îl opri, dîcînd: „destul.“ — „Care e subiectul, care predicatul, și așa mai departe?.. întrebă învățatorul, er mai apoi continuă:

„Ce este pisica?“

„Pisica este un substantiv.“

Comisarul, care se afla de față, întreprinse analiza cu cuvintele:

„Ce este pisica?“

„Pisica este un substantiv“ — respunse copilul.

„Ascultă, băiete!“ încep comisarul. „Dacă ai vedea fugind prin școlă o pisică, ce ai dîce că fuge?“

„Dacă aș vedea prin școlă fugind o pisică“, încep copilul, „aș dîce că fuge un substantiv.“

Comisarul zîmbi, se uită peste ochelari la copil, se uită apoi la învățator, er acesta, înroșit ca para focului, esplică din nou cătră totă școlă, ce se numesce în gramatică substantiv.

**

La un alt esamen întreba învățatorul din geografie.

„Care sunt punctele cardinale ale lumii?“ — Baiatul spuse repede: „răsăritul, apusul, miacă-și și miacă-nop-

te.“ — „Forțe bine dragă“ adause învățătorul mulțamit de acest răspuns, și nu și mai dădu silința a face pe copil să esplică lucrul cu deamărunțul pentru a se convinge, dacă copilul a înțeles șeu ba, aceea ce a spus adineaori.

„Ești din bancă și du-te la hartă“, dîce dascălul.

Esamenul se ținea în biserică, er harta se afla pe tablă.

„Arată-mi la hartă aceea ce mi-ai spus despre punctele cardinale ale lumii“, dîce mai departe iscusitul învățător.

Copilul se apropia de totu sfîșit de hartă și încep să arete. „Aici e răsăritul, aici e apusul, etc.“ El însă a arătat răsăritul în stînga și apusul în dreapta.

Învățătorul, carele ținea multu la acestu studiu, și care dîcea, că el este bun în toate studiile, der în religie și în geografie e perfectă, se necăji amar de această nereușită. Cum se-și ajute bietul?

Ca pedagog, ce era, căci spunea că a cetit pe toți pedagogii germani și că și el ar scrie mult, dacă ar șei nemteșce, căci îi e frică, că Români nu vor pricepe dacă va scrie românește, voi să-și ajute baietului și de aceea se adresă la el cu cuvintele: „dragă băiete!“

Avea o mare pasiune pentru „dragă.“

„Dragă băiete“, dîce el, „bagă de seamă, că aici șuntem în biserică și harta în școlă o ținem pe celalaltă parte.“

Comisarul rămase uimit.

**

Neica Pătru, care era un om așezat și cu minte, nu mergea nici odată la esamenul fiului șeu. Indemnat de alții, ba că-i bine, ba că-i frumos a merge, merse astă vară la esamen. Se puse pe un scaun lângă cunoscutii lui.

Masa era împodobită cu flori, și așteptau cu toții venirea protopopului. Protopopul intra, copiii se școlă în picioare dîcî rugăciunea și esamenul se începe. — După vre-o oră încep esamenul din istorie.

Învățătorul era harnic, și propuse pe lângă cele prescise multe istorii dela Romani și Greci.

Neica Pătru tresare. Îi apucase o temere ore-care, căci protopopul strigă din catalog „Niță Nedelcu.“

Acesta era baiatul lui Neica Pătru. „Ce știi despre Diogene?“ întreba învățătorul.

„Diogene era om foarte cu minte și trăia într-un butoi.“

Neica Pătru, când au și răspunsul,

acesta, făcu o mișcare, din care se putea vedea nedumerirea lui.

„Bine băete,“ dîce dascălul, „der ce mai știi despre el?“

După ce se mai gândi, copilul continuă: „El avea un pahar, der vedînd odată pe altul, că bea cu pumnii, îl aruncă ca pe un lucru de prisos, și de atunci încolo a beut apă cu pumnii.“

Neica Pătru se înroși, îl apucară nisecă nădușel, și sta să se ridice de pe scaun și să plece acasă.

„Cine naiba m'a pus să viu la esamen,“ își gândi el, der totu nu se ridică de pe scaun.

Copilul, Niță Nedelcu, după ce gătă răspunsul, rămase liniștit și aruncă o căutătură veselă spre tatăl șeu.

„Ce știi despre Alcibiade,“ întreba învățătorul, er copilul încep să răspundă: „Alcibiade a fost un mare comandant, el își cumpără un căne negru, ca altă vacă din sat, și dădu pe el 100 de mii de florini, și după-ce l'a cumpărat, a doua zi i-a tăiat cōda.“

Învățătorul se arătă mulțamit, der neica Pătru era rușinat foarte de răspunsurile fiului șeu. Cu o față posomorită, fără să se mai uite la cei dela masă, să ridică el de pe scaun, și făcînd un gest de nemulțamire, dîce: „Niță, am putut veni la esamen, căci știu, că mi-ai belit obrazul.“

Astfel dîce, și plecă, și ori cât și-a dat silința învățătorul, ba chiar și protopopul pentru alu lămuri, că fiul șeu a răspuns bine, a fost înzadar.

„Nu se poate, ca astfel de prostii să se fi învățat în școlă!“ *Frunză.*

Se caută un bun culegător de litere în tipografia Muresianu. Informații mai deaprobe dă administrația „Gazetei.“

Cursul la bursa de Viena

din 12 Martie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	95.70
Renta de hărtă 5%	88.25
Imprumutul căilor ferate ungare	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	94.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	108.60
Bonuri rurale Banat-Timiș	108.60
Bonuri cu cl. de sortare	108.60
Bonuri rurale Transilvane	108.75
Bonuri croato-slavone	103.25
Renta de hărtă austriacă	77.55
Renta de argint austriacă	78.70
Renta de aur austriacă	107.75
Losuri din 1860	137.15
Acțiunile băncii austro-ungare	857.27
Acțiunile băncii de credit ungur.	269.
Acțiunile băncii de credit austr.	268.20
Galben împărătesc	5.99
Napoleon-d'or	10.04 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.32
Londra 10 Livres sterlinge	129.95

Editor și Redactor responsabil: **Dr. Aurel Muresianu**

o puse lângă ea. Despuiatul, vedîndu așa lucru, îi veni pofta să bea, întinse mîna, luă sticla și îi resuffă în fund; asemenea făcu muierea și cu pâinea și cu bucatele, cu gând să le ia Logofetului. Despuiatul, de câte-ori femeia punea lângă densa bucate ori pâine, șeu plăcintă, întindea mîna, lua și mîna de parcă se băteau doi lupi la gura lui. Când veni frîndul ploșcei, apoi trase dintrînsa de-i trosniră urechile.

Încep să aibă chef de vorbă. Se dete pe lângă logofet și îi dîce pe șoptite:

— Mă, verișcane, mie îmi vine să cânt.

— Tac dracului, mă, că ne bate pe amîndoi pe datorie.

— Ce-mi dai să tac?

— Na ceasornicul meu.

Despuiatul luă ceasornicul. Acum îi trebuia și haine. Mai apucă ploșca odată, — căci femeia, de câte ori bea bărbatul șeu, de atatea ori o ridică și ea la gură de se făcea că bea, apoi o punea alătura, de unde o lua despuiatul, — și înghițînd bine, dîce logofetului erăși:

— Mă, cântă tu și eu să joc, căci am poftă de joc.

— Du-te dracului mă, cu jocu cu

totu, că ne aude bărbatul și ne desnódă în bătai.

— Ce-mi dai?

— Ce-o să-ți dau?

— Dă-mi hainele de pe tine, că altfel dau chiot.

Logofetul, dacă vedu cu cine are a face îi dete și haine și totu, numai să nu-l dea de gol. El era prietinu bun cu bărbatul, și nu vrea să dea de rușine cu densul.

Pe când se certau ei de sub pat, bărbatul cu femeia se sculase dela masă, și omul ei eși la boi afară, se le dea paie. Atunci femeia se repede la pat, apucă pe despuiat de mîna, acum îmbrăcat cu hainele logofetului, și îi făcu vîntu pe ușe afară. Ea credea că este logofetului ei.

Despuiatul, cum se vedu scăpat, prinse a fugi. Deră luîndu-și sēma se întorse înapoi și băt la geam, par-că nu fu el cēla ce scăpase de aci.

— Cine este acolo? strigă femeia.

— Omen bun, răspuse el.

Și numai decatu i se deschise ușa.

— Bună vremea,

— Tu'm tale.

— Faceți bine, omen ai lui Dumneșeu, să veți fi morților, părinților, de mă primiți în gazdă astă séra.

— De ce nu.

Ii răspunse stăpâni casei. Ii puse masa și mai mîncă odată, — căci era destul dela mila Domnului, — apoi după ce se deteră în vorbă despre una și despre alta, despuiatul încep să spuie că el este ghicitor.

Femeia îl rugă să le ghicescă și lor. El nu așteptă să-i dîce de două ori, și, după ce se uită și la unul și la altul cu băgare de seamă, încep să le dîcă:

— Dragii mei, D-vōstrē sunteți tineri, după cum vă vedu, luați de curînd, și copii nu aveți. Deră nu vă merge bine, pentru că aveți o lipitură de lângă casă, și nu vă poate desface nimeni făcutul, afară de mine.

Bărbatul femeii îl întreba cātu cere, ca să-i mîntuiescă de Lipitură.

— Atătu.

— Ba atătu.

— E adu mîna.

Se învoiră. Atunci despuiatul poruncesce să pue o căldare cu apă la foc.

Și când ferbea în clocote ceru să i-o aducă în mijlocul casei. Puse pe bărbat și pe femeie la ușe, unul d'oparte și altul de altă parte, și ridicînd șorta din marginea patului, el, cu o bîrdacă în mîna, încep a arunca apă fiartă sub pat, dîcînd:

Fugi Lipitură

Că te ard cu stropitură.

Și așa făcu de mai multe ori.

După ce rēbi pe bietul Logofet și ne mai putînd suferi opăriturile, odată eși de sub pat, și năvală la ușe, rēsturnîndu pe bărbat și pe femeia, ca să iasă. Eșîndu unde mi-o tuli la fugă, și fugi, și fugi, până ce ajunse la elu acasă.

Bărbatul și femeia, vedîndu-se căduți, se sculară îndată și începă a se închina, a scuipa și a dîce ptiu, ptiu, uciagă-te crucea drace.

După ce se mai desmeteciră din spaimă, bărbatul prinse a dîce:

— Vedăși tu, nevastă, că lipitura aia, ce ne-o scose creștinul ăsta din casă, cum sēmăna cu logofetul din satul nostru?

— Că bine dîci, bărbate. O lovi-l'artu ciuna să-l lovescă.

Din acel ceas lipitura nu se mai apropia de casa ômenilor, eră despuiatul își luă banii cu cātu se tocmise și plecă cu pace de unde a venit.

Și astfel despuiatul fu de folost și casei unde se aciuse la nevoia, și lui însuși.

P. Ispirescu.

(„Revista nouă.”)

Povestită de C. I. Cinghiescu, și culesă din comuna Tânganu, jud Ilfov.

EDICTŪ.

Dănilă Huruba, gr. cat. din *Varvișă*, a intentat procesul divorțial contra muierii sale *Iftinia* nasc. *Dușia*, gr. cat. din *Toplița română*, carea cu necredință l'a părăsit de mulți ani și a căreia ubicațiune nu e cunoscută.

Deci Iftinia D. Huruba nasc. Dușia, prin acest Edict se convocă și se citează, ca în termen de un an și una zi dela prima publicare să se prezenteze la presidiul forului matrimonial delegat gr. cat. de I instanță din protopopiatul Giurgeului spre a fi confruntată cu bărbatul său și a răspunde la acțiune, *altcum se va da cursu liberu* procesului intentat, și dânsa va fi suplinită prin curator *ad actum*.

Presidiul forului matr. delegat gr. cat. de I instanță alu Giurgeului.

Giurgeu S. Miclăușu, la 8 Martie 1888.

Iuliu M. Montani,

v.-protopop gr. cat. și pres. forului.

3-1

Avisu d-lorū abonati!

Rugăm pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumeratiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acum.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.”

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.**I. Plecarea trenurilor:****1. Dela Brașov la Pesta:**

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amez.

II. Sosirea trenurilor:**1. Dela Pesta la Brașov:**

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amez.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amez.

A. Plecarea postelor:

a) Dela Brașov la *Rășnov-Zărnesc-Bran*: 12 ore 30 m. după amez.
b) " " " *Zărnesc*: 4 ore după amez.
c) " " " în *Săcuime* [S. Georgi]: 1 oră 30 minute noaptea.
d) " " la *Făgăraș*: 4 ore dimineața.
e) " " la *Săcele*: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

a) Dela *Rășnov-Zărnesc-Bran* la Brașov: 10 ore înainte de amez.
b) " *Zărnesc* la Brașov: 9 ore a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașov: 6 ore sera.
d) " *Făgăraș* la Brașov: 2 ore dimineața.
e) " *Săcele* la Brașov: 6 ore 30 minute sera.

Se deschide abonamentu pre anulū 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diarū beletristicū și enciclopedicū-literarū — cu ilustrațiuni. — Cursulū XII. — Apare în 1 și 15 di a lunii în număr cāte de 2—3 cōle cu ilustrațiuni frumoșe; și publicā articlii sociali, poesii, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractezā cestiuni literare și științifice cu reflesiiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viēta socială a Romānilorū de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patriā și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face cāte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totū nisuesce a întinde tuturorū indivițiilor din familiā o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulū de prenumeratiune pre anulū întregū e 4 fl., pentru Romānia și străinătate 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă orī marce postalī.

PREOTULŪ ROMĀNŪ. Diarū bisericescū, scolarū și literarū — cu ilustrațiuni. — Cursulū XIV. — Apare în broșuri lunare cāte de 2½ — 3½ cōle; și publicā portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturorū științelorū teologice și între aceștiia mulțime de predice pre dumineci, sabbatorū și diverse ocașiuni, mai alesū funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literarē; și în urmă totū soiulū de amănunte și sciri cu preferința celorū din sfera bisericescā, scolică și literarā. — Prețulū de prenumeratiune pre anulū întregū e 4 fl. — pentru Romānia 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă orī marce postalī.

Colectanții primescū gratisū totū alu patruea esemplarū.**Numerii de probă se trimitū gratisū orī-cui cere.**

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU” în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai potū procura și următoarele cărți din editura propriā:

Apologie. Discussiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincal. Prețulū 30 cr.

Renascerea limbii romānesci în vorbire și scriere înveritate și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulū broș. I. II. cāte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tōte trei împreună 1 fl.

Cuvēntări bisericesci la tōte sērbătoarele de peste anū, de I. Papiu. Unū volumū de preste 26 cōle. Acest opū de cuvēntări bisericesci întrece tōte opurile de acestū soiū apărute până acum — avēndū și o notiță istorică la fiă-care sērbătoare, care arată timpulū introducerei, fazele prin cari a trecutū și modul cum s'a stabilitū respectiva sērbătoare. Prețulū e 2 fl.

Barbu cobzariulū. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulū 15 cr.
Puterea amorulū. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulū 20 cr.
Idealulū perdutū. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulū 15 cr.

Opera unui omū de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: *Idealulū pierdutū* de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulū 15 cr.

Fântâna dorulū. Novelă poporală de Georgiu Simu. Prețulū 10 cr.
Codreanu craiulū codrulū. Baladă de Georgiu Simu. Prețulū 10 cr.

Ultimulū Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulū 10 cr.

Eli trebuie sē se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețulū 25 cr.

Brandă seu Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novelă istorică națională. Prețulū 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioanū Tanco. Prețulū 30 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvė. Prețulū 10 cr.

Hermanū și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantinū Morariu. Prețulū 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulū 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulū 30 cr.

Petulantulū. Comediă în 5 acte, după Augustū Kotzebue, tradusă de Ioanū St. Șuluțu. Prețulū 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretulū M. S. Regina Romāniei. Prețulū 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unū volumū de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulū redusū (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafirū și vioarele, poesii popolare, culese de Ioanū Popū Reteganu. Unū volumū de 14 cōle. Preț. 60 cr.

Tesaurulū dela Petrosă seu Cloșca cu pui ei de aurū. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulū 20 cr.

Biblioteca Sătenulū Romānū. Cartea I, II, III, IV, cuprindū materii fōrte interesante și amuzante. Prețulū la tōte patru 1 fl. — cāte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fōrte interesante și amuzante. Prețulū 30 cr.

Colectă de rețete din economiā, industriā, comerčiu și chemiā. Prețulū 50 cr.

Economia pentru scōlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulū 30 cr.

Indreptarū teoreticū și practicū pentru invēțământulū intuitivū în folosul elevilorū normalī (preparandiāl), a invēțătorilorū și a altorū bărbai de scōlă, de V. Gr. Borgovanū, profesorū preparandiālū. Prețulū unui esemplarū cu porto francatū 1 fl. 80 cr. v. a. În literatură nōstră pedagogică abia aflămū vre-unū opū, întocmitū după lipsele scōlelorū nōstre în mēsură în care este acesta, pentru aceea îlū și recomandāmū mai alesū directorilorū și invēțătorilorū ca celorū în prima liniā intereseați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De V. Gr. Borgovan. Prețulū 15.

Manualū de Gramatică limbii romāne pentru scōlele poporali în trei cursuri de Maximū Popū, profesorū la gimnasiulū din Năsăud. — Manualū aprobatū prin ministeriulū de culte și instrucțiune publică cu rescriptulū de datū 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Prețulū 30.

Gramatică limbii romāne lucrată pe base sintactice de Ioanū Buteanu, prof. gimn. Unū volumū de peste 30 cōle. Prețulū 2 fl.

Manualū de stilistică de Ioanū F. Negruțu, profesorū. Opū aprobatū și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulū de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică fōrte bogată a acestui op — cuprindēndū compozițiuni de totū soiulū de acte oveniente în referințele vieții sociali — se pōte întrebuița

cu multū folosū de cătră preoți, invēțători și alți cărturari romāni. Prețulū 1 fl. 10 cr.

Nu mē uita. Colectiune de vierșuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețulū 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în scōla poporală pentru invēțători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilū Trifu profesorū preparandiālū. Prețulū 80 cr.

Cele mai effine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarulū sufletulū. Carte bogată de rugăciuni și căntări bisericesci fōrte frumoșū ilustrată. Prețulū unui esemplarū broșuratū e 40 cr., legatū 50 cr., legatū în pânză 60 cr., legatū mai finū 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de luxū 1.50—2.50

Miculū mărgăritarū sufletescū. Cărtică de rugăciuni și căntări bisericesci — frumoșū ilustrată, pentru prunci scolari de ambe secele. Prețulū unui esemplarū broșuratū e 15 cr., — legatū 22 cr., legatū în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și căntări pentru prunci scolari de ambe secele. Cu mai multe icōne frumoșe. Prețulū unui esemplarū e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulū Prea Sāntei Vergure Maria a Nāscătoarei de D-șeu urmatū de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icōne frumoșe. Prețulū unui esemplarū speditū franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolă D. N. Isusū Christosū. Prețulū unui esemplarū legatū și speditū franco e 15 cr.